Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (девети състав)

25 юни 2015 година*

„Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Общността „LUCEA LED“ — По-ранна словна марка на Общността „LUCEO“ — Липса на предходност — Претенция за приоритет — Дата на приоритета, вписана в регистъра — Документи за приоритет — Служебна проверка — Право на защита“

По дело T-186/12

Copernicus-Trademarks Ltd, установено в Боръмуд (Обединено кралство), допуснато да замести „Верус“ ЕООД, представлявано първоначално от S. Vykydal, впоследствие от F. Henkel, адвокати,

жалбоподател,

срещу

Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП), за която се явява A. Folliard-Monguiral, в качеството на представител,

ответник,

като другата страна в производството пред апелативния състав на СХВП, встъпила в производството пред Общия съд, е

Maquet SAS, установено в Ардон (Франция), за което се явява N. Hebeis, адвокат,

с предмет жалба срещу решение на четвърти апелативен състав на СХВП от 13 февруари 2012 г. (преписка R 67/2011-4) относно производство по възражение между „Капелла“ ЕООД и Maquet SAS,

ОБЩИЯТ СЪД (девети състав),

състоящ се от: G. Berardis, председател, O. Czúcz (докладчик) и A. Popescu, съдии,

секретар: E. Coulon,

предвид липсата на искане от страните за насрочване на заседание, постъпило в едномесечен срок от съобщаването, че писмената фаза на производството е приключила, и след като по доклад на съдията докладчик реши на основание член 135а от Процедурния правилник на Общия съд да се произнесе, без да провежда устна фаза на производството,

постанови настоящото

* Език на производството: английски.

Решение

Обстоятелства, предхождащи спора, и обжалваното решение

1 На 29 юли 2009 г. жалбоподателят Maquet SAS подава заявка за регистрация на марка на Общността до Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП) на основание Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Общността (ОВ L 78, стр. 1).

2 Марката, чиято регистрация се иска, е словният знак „LUCEA LED“.

3 Стоките и услугите, чиято регистрация се иска, спадат към клас 10 по смисъла на ревизираната и изменена Ницска спогодба относно Международната класификация на стоките и услугите за регистрация на марки от 15 юни 1957 година, като за този клас отговарят на описанието „хирургически лампи“.

4 Заявката за марка на Общността е публикувана в Бюлетин на марките на Общността № 31/2009 от 17 август 2009 г.

5 На 12 ноември 2009 г. „Капелла“ ЕООД подава възражение съгласно член 41 от Регламент № 207/2009 срещу регистрацията на заявената марка за посочените в точка 3 по-горе стоки.

6 Възражението се основава на заявление за регистрация № 8554974 от 16 септември 2009 г. за словна марка на Общността „LUCEO“, обозначаваща по-конкретно стоки от клас 10 и отговаряща на описанието „хирургически, медицински, стоматологични и ветеринарни апарати и инструменти, изкуствени крайници, очи и зъби; ортопедични изделия; хирургически материали“, заедно с която се претендира приоритет въз основа на заявка № 1533/2009 за регистрация на марка, подадена за същите стоки на 16 март 2009 г. до Österreichisches Patentamt (Австрийско патентно ведомство).

7 В подкрепа на възражението е посочено основанието по член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009.

8 С писмо от 21 декември 2009 г. — озаглавено „Покана за представяне на документи за приоритет съгласно член 30 от Регламент [№ 207/2009] и правило 6 от Регламент [(ЕО) № 2868/95]“ на Комисията от 13 декември 1995 година за прилагане на Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета относно марката на Общността (ОВ L 303, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 189) — проверителят приканва „Капелла“ ЕООД да представи „точни копия от заявката“ за австрийска марка до 22 февруари 2010 г. включително, с уточнението че ако не се отзове на тази покана, ще загуби правото на приоритет.

9 С писмо от 22 февруари 2010 г. „Капелла“ ЕООД представя копие на заявката за австрийска регистрация на марката.

10 На 26 октомври 2010 г. проверителят регистрира марката, на която се основава възражението. Той възприема претендирания от „Капелла“ ЕООД приоритет по отношение на тази марка и вписва 16 март 2009 г. като дата на приоритета в регистъра.

11 На 8 ноември 2010 г. отделът по споровете уважава изцяло възражението и осъжда встъпилата страна да понесе направените разноски. Отделът по споровете приема, че марката, на която се основава възражението, е по-ранна от марката, чиято регистрация се иска, при което за тях съществува вероятност от объркване.

12 На 4 януари 2011 г. встъпилата страна подава пред СХВП жалба срещу решението на отдела по споровете съгласно членове 58—64 от Регламент № 207/2009. На 7 март 2011 г. тя представя писмено изложение на основанията си за обжалване.

13 На 16 август 2011 г. „Капелла“ ЕООД представя своето становище.

14 На 12 октомври 2011 г. встъпилата страна представя решение на Landgericht Mannheim (Областен съд Манхайм, Германия) от 23 септември 2011 г., 7 O 186/11, с което „Капелла“ ЕООД е осъдено да ѝ заплати 1 780,20 EUR като обезщетение за това, че въз основа на марката, на която се основава възражението, е подало необосновано искане за издаването на разпореждане за прекратяване на дейност. В това решение Landgericht Mannheim приема, че „Капелла“ ЕООД е осъществило злоупотреба. Във връзка с това следва да се посочи по-специално че регистрацията на марката, на която се основава възражението, е била поискана с единствена цел да се предявят искания за прекратяване на дейност, а регистрацията на австрийската марка, чрез която е претендиран приоритетът, е била искана многократно, без да бъде заплатена таксата за подаване на заявка. На 19 октомври 2011 г. встъпилата страна представя превод на английски език на съдебното решение.

15 На 25 ноември 2011 г. секретариатът на апелативния състав приканва „Капелла“ ЕООД да представи становището си по това съдебно решение.

16 На 6 декември 2011 г. „Капелла“ ЕООД представя своето становище.

17 С решение от 13 февруари 2012 г. (наричано по-нататък „обжалваното решение“) четвърти апелативен състав на СХВП отменя решението на отдела по споровете, отхвърля възражението и осъжда „Капелла“ ЕООД да понесе разноските, направени във връзка с производството по възражение и по обжалване. Той приема, че марката, на която се основава възражението, не е по-ранна от заявената марка. Във връзка с това той констатира, първо, че датата на подаване на заявка за заявената марка е 29 юли 2009 г., а датата на подаване на заявката за марката, на която се основава възражението, е по-късна дата — 16 септември 2009 г. По-нататък той посочва, че правото на приоритет за марката, на която се основава възражението, не е предявено по надлежен начин. „Капелла“ ЕООД не представило поискания от него документ за приоритет, тъй като попълненият формуляр на заявката, който представило, нямал печат, нито указание, че действително е получен от Österreichisches Patentamt. Освен това апелативният състав приема, че в рамките на производството по възражение има право да разглежда основателността на претенция за приоритет.

Производство, обстоятелства, настъпили след подаване на жалбата и искания на страните

18 На 26 април 2012 г. в секретариата на Общия съд постъпва настоящата жалба, подадена от „Верус“ ЕООД, което на 6 септември 2011 г. е вписано в регистъра на марките на Общността като притежател на марката, на която се основава възражението на „Капелла“ ЕООД.

19 На 27 август 2012 г. Copernicus-Trademarks Ltd е вписано в регистъра на марките на Общността като нов притежател на тази марка.

20 С определение на Общия съд (девети състав) от 23 октомври 2013 г. е допуснато заместването на „Верус“ ЕООД от Copernicus-Trademarks Ltd в качеството на жалбоподател.

21 На 13 ноември 2013 г. Ivo Kermartin GmbH е вписано в регистъра на марките на Общността като нов притежател на марката, на която се основава възражението.

22 С писмо, постъпило в секретариата на Общия съд на 1 април 2014 г., встъпилата страна съобщава на Общия съд, че марката, на която се основава възражението, е прехвърлена от жалбоподателя на Ivo Kermartin GmbH.

23 С писма от 14 октомври 2014 г. Общият съд иска от страните да отговорят на въпроси в рамките на процесуално-организационни действия съгласно член 64 от неговия процедурен правилник. Страните изпълняват тези искания в определените им срокове.

24 По същество жалбоподателят Copernicus-Trademarks Ltd иска от Общия съд:

— да отмени обжалваното решение и да върне преписката на апелативния състав за ново разглеждане,

— да осъди СХВП да заплати съдебните разноски и разноските по производството пред апелативния състав.

25 СХВП и встъпилата страна искат от Общия съд:

— да отхвърли жалбата,

— да осъди Copernicus-Trademarks Ltd да заплати съдебните разноски.

От правна страна

По допустимостта на жалбата

26 Както встъпилата страна посочва в писмото си от 1 април 2014 г., жалбоподателят вече не притежава марката, на която се основава възражението.

27 За страните това обстоятелство не означава, че жалбата е недопустима, тъй като правният интерес на жалбоподателя е налице с оглед на неговите задължения, произтичащи от договора, въз основа на който марката е прехвърлена на Ivo Kermartin GmbH.

28 В това отношение е достатъчно да се припомни, че съдилищата на Европейския съюз имат право да преценяват според обстоятелствата във всеки конкретен случай дали доброто правораздаване оправдава отхвърлянето по същество на жалбата без предварително произнасяне по нейната допустимост (решение от 26 февруари 2002 г., Съвет/Boehringer, C-23/00 P, Rec, EU:C:2002:118, т. 51 и 52).

29 При обстоятелствата в настоящия случай Общият съд счита, че с оглед на процесуалната икономия трябва най-напред да разгледа основателността на искането за отмяна, без да се произнася предварително по неговата допустимост, тъй като при всички случаи по изложените по-долу съображения жалбата е неоснователна.

По основателността на жалбата

30 Жалбата се основава по-конкретно на четири основания.

31 Първото основание е изведено от нарушение на член 76, параграф 2 от Регламент № 207/2009, второто — от нарушение на член 75, второ изречение от същия регламент, третото — от нарушение на правило 6, параграф 4 от Регламент № 2868/95 във връзка с решение ЕХ-05-5 от

1 юни 2005 г. на председателя на СХВП относно документите, които трябва да се представят при претендиране на приоритет или на предходност, и четвъртото — от нарушение на членове 41 и 42 от Регламент № 207/2009.

32 Освен това жалбоподателят посочва и пето основание, без да го обособява отделно, което извежда от допусната от апелативния състав грешка при прилагане на правото, който основал обжалваното решение на съображението, че „Капелла“ ЕООД е действало недобросъвестно при подаването на заявка за марката, на която се основава възражението, въпреки че, от една страна, подобно обстоятелство не можело да се вземе под внимание в рамките на процедура по възражение, и от друга страна, „Капелла“ ЕООД не било действало недобросъвестно.

33 Общият съд счита, че е добре да разгледа най-напред първото основание, а впоследствие четвъртото, третото, второто и петото основание.

По първото основание

34 Жалбоподателят твърди, че апелативният състав е нарушил член 76, параграф 2 от Регламент № 207/2009, тъй като се е спрял на въпроса дали „Капелла“ ЕООД е представило поискания от него документ, подкрепящ претенцията му за приоритет на марката, на която се основава възражението. Встъпилата страна не изтъква подобно оплакване, а само се е позовала на недобросъвестността на „Капелла“ ЕООД. Също така жалбоподателят твърди, че датата на приоритета, която проверителят е вписал в регистъра, не може да се поставя под съмнение в рамките на производство по възражение.

35 СХВП и встъпилата страна оспорват този довод.

36 В това отношение, на първо място, следва да се припомни, че съгласно член 76, параграф 1 от Регламент № 207/2009 СХВП пристъпва към служебна проверка на фактите, но при производство относно относителните основания за отказ на регистрация проверката се ограничава до разглеждане на представените от страните аргументи и искания. Съгласно член 76, параграф 2 от същия регламент СХВП може да пренебрегне фактите, на които страните не са се позовали, и доказателствата, които те не са представили навреме.

37 На второ място следва да се напомни, че дори в производствата относно относителните основания за отказ на регистрация член 76, параграф 2 от Регламент № 207/2009 допуска възможността апелативният състав да разглежда служебно определени обстоятелства. Всъщност правните въпроси, които следва да бъдат решени, за да се осигури правилното прилагане на Регламент № 207/2009 с оглед на представените от страните аргументи и искания, трябва да се разрешат от СХВП, дори да не са били повдигнати от страните (решение от 1 февруари 2005 г., SPAG/СХВП — Dann и Backer (HOOLIGAN), T-57/03, Rec, EU:T:2005:29, т. 21).

38 В случая „Капелла“ ЕООД е подало възражение срещу регистрацията на заявената марка на основание член 41, параграф 1, буква а) и член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009. Съгласно тези разпоредби притежателят на по-ранна марка може да поиска да бъде отказана регистрацията на заявена марка, ако е налице вероятност от объркване на двете марки.

39 В производство по възражение обаче наличието на относителни основания за отказ по смисъла на член 8 от Регламент № 207/2009 предполага, че марката, на която се основава възражението, съществува и е по-ранна от заявената марка. Поради това става дума за обстоятелства, които трябва да се разгледат служебно от СХВП и не могат да бъдат предоставени на усмотрението на страните (вж. в този смисъл решение от 17 юни 2008 г., El Corte Inglés/СХВП — Abril Sánchez и Ricote Saugar (BoomerangTV), T-420/03, Сб., EU:T:2008:203, т. 77).

40 Следователно в дадения случай, дори в хипотезата, при която встъпилата страна не е оспорила претенцията за приоритет на марката, на която се основава възражението, член 76 от Регламент № 207/2009 не е пречка апелативният състав да разгледа служебно основателността на тази претенция.

41 На трето място трябва да се посочи, че при всички случаи, противно на твърдението на жалбоподателя, в обжалването пред СХВП встъпилата страна не се е ограничила само да посочи недобросъвестността на „Капелла“ ЕООД, но също е оспорила претенцията за приоритет на марката, на която се основава възражението, а следователно и нейната предходност спрямо заявената марка. В становището, в което излага доводите за своята жалба от 7 март 2011 г., встъпилата страна всъщност изтъква, че претенцията за приоритет на марката, на която се основава възражението, е засегната от редица грешки, поради което единствено датата на заявката за регистрация на тази марка, 16 септември 2009 г., би могла да се вземе предвид. Във връзка с това встъпилата страна отбелязва, че претенцията се основава на заявката за австрийска марка и че „Капелла“ ЕООД е заплатило на Österreichisches Patentamt таксата за подаване на заявка за тази марка едва след като е подало заявката си за регистрация на марка на Общността.

42 От това следва, че доводът, изведен от нарушение на член 76, параграф 2 от Регламент № 207/2009, трябва да се отхвърли.

43 Следователно първото основание трябва да се отхвърли, освен оплакването, изведено от това, че в рамките на производство по възражение апелативният състав няма право да поставя под съмнение вписана в регистъра дата на приоритет, което ще бъде разгледано при анализа на четвъртото основание.

По четвъртото основание

44 Жалбоподателят счита, че в случая предходността на марката, на която се основава възражението, е доказана с вписаната в регистъра дата на приоритет 16 март 2009 г. Погрешно било съображението на апелативния състав, че в рамките на производство по възражение той има право да разглежда основателността на претенцията за приоритет. В това производство апелативният състав нямал право да поставя под съмнение действителността на вписаните в регистъра данни. Поради това, след като не възпроизвел само вписаната в регистъра дата 16 март 2009 г., а разгледал дали в случая са изпълнени условията за претендиране на приоритет, предвидени в членове 29 и 30 от Регламент № 207/2009, в правило 6 от Регламент № 2868/95 и в членове 1 и 2 от решение ЕХ-05-5, апелативният състав нарушил членове 41 и 42 от Регламент № 207/2009.

45 СХВП и встъпилата страна оспорват тези доводи.

46 Във връзка с това на първо място трябва да се посочи, че в дадения случай датата на подаване на заявка за регистрация на марката, на която се основава възражението, която е 16 септември 2009 г., е по-късна от датата на заявената марка 29 юли 2009 г. Следователно предходността на марката, на която се основава възражението, зависи от основателността на претенцията 16 март 2009 г. да се счита за дата на приоритета.

47 На второ място, що се отнася до въпроса дали апелативният състав има задължение да се основе на датата на приоритета, която проверителят е вписал в регистъра, без да разглежда доколко са спазени условията за претендиране на приоритет, следва да се припомни най-напред, че в производството по възражение СХВП поначало трябва да прецени

истинността на твърдените факти и доказателствената стойност на представените от страните доказателства (вж. в този смисъл решение от 20 април 2005 г., Atomic Austria/СХВП — Fabricas Agrupadas de Muñecas de Onil (ATOMIC BLITZ), T-318/03, Rec, EU:T:2005:136, т. 34 и 35).

48 Този принцип обаче има предели. Така например, както основателно изтъква жалбоподателят, действителността на марка на Общността, на която се основава дадено възражение, не може да се оспори в рамките на производство по възражение. Всъщност, когато заявителят на марка, който оспорва възражение, основано на марка на Общността, иска да оспори действителността на тази марка, той трябва да направи това пред СХВП в рамките на производство по обявяване на недействителност (вж. в този смисъл решение от 13 април 2011 г., Bodegas y Viñedos Puerta de Labastida/OHMI — Unión de Cosecheros de Labastida (PUERTA DE LABASTIDA), T-345/09, EU:T:2011:173, т. 65).

49 Въпреки това, противно на твърдението на жалбоподателя, тази съдебна практика, отнасяща се до действителността на марка на Общността, на която се основава дадено възражение, не може да се приложи по отношение на претендирането на приоритет на такава марка.

50 Всъщност във връзка с това най-напред трябва да се посочи, че вписването в регистъра на дадена дата на приоритет относно марка на Общността не може или поне не би следвало да бъде оспорено в рамките на производство по обявяване на недействителност. От една страна, не става дума за абсолютно основание за недействителност по смисъла на член 52 от Регламент № 207/2009. От друга страна, член 53 от Регламент № 207/2009, който урежда относителните основания за недействителност, не позволява надлежно да се оспори вписаната от проверителя в регистъра дата на приоритета. Действително съгласно член 53, параграф 1, буква а) обявяването на регистрирана марка за недействителна може да бъде поискано, когато е налице вероятност от объркване между нея и по-ранна по смисъла на член 8, параграф 1 от същия регламент марка. Следва също да се посочи, че съгласно член 8 параграф 2, буква б) от Регламент № 207/2009 заявки за регистрация на марки за целите на параграф 1 от същия член биха могли да представляват „по-ранни марки“. В член 8, параграф 2, буква б) от Регламент № 207/2009 се уточнява обаче, че това е така „при условие че бъдат регистрирани“. Следователно исканията за обявяване на недействителност на регистрирана марка, които се основават на заявки за регистрация, могат да бъдат препятствани с насочено срещу тях възражение, основано на същата регистрирана марка. Поради това в дадения случай искането за обявяване на недействителност на марката, на която се основава възражението, не може да се счита за ефективен способ за оспорване на претенцията за приоритет на тази марка.

51 По-нататък следва да се констатира, че не съществува друго специфично производство, което, от една страна, да позволи на трето лице да установи коя е вписаната в регистъра дата на приоритет за марка на Общността, и от друга страна, да може да се сравни с производството по обявяване на недействителност, една от особеностите на което е, че не може да се образува служебно от СХВП.

52 Първо, обжалването по смисъла на членове 58—61 от Регламент № 207/2009 не е такова производство. Всъщност съгласно член 59 от този регламент само страните в производство, което е приключило с решение на отделите на СХВП, могат да обжалват това решение пред апелативните състави. Заявителят на друга марка на Общността обаче поначало няма да е страна в производството за регистрация на марката на Общността, на която се основава възражението срещу неговата заявка, поради което няма да може да оспори чрез обжалване претендирането на приоритет за тази последно посочена марка. Така в дадения случай встъпилата страна не е могла да подаде жалба пред СХВП, за да оспори решението на проверителя относно приоритета на марката, на която се основава възражението срещу неговата заявка за марка на Общността.

53 Второ, относно предвидените в член 80 от Регламент № 207/2009 във връзка с правило 53а от Регламент № 2868/95 производства, на които се позовава жалбоподателят и които позволяват заличаване или отмяна, или относно производствата, които позволяват да се нанасят поправки по реда на правила 27 и 53 от Регламент № 2868/95, достатъчно е да се констатира, че при всички случаи те нямат сходство с производствата по обявяване на недействителност, тъй като СХВП може служебно да образува производства по заличаване на вписването, по отмяна или по поправяне на решението по смисъла на горепосочените разпоредби, докато такава възможност не е налице за производствата по обявяване на недействителност. Освен това, що се отнася до производствата по отмяна или по заличаване на вписването по член 80 от Регламент № 207/2009, дори те да са приложими към настоящия случай, трябва да се посочи, че съгласно параграф 2 от тази разпоредба те могат да бъдат поискани само от страна в приключилото с решение съответно производство. Както обаче бе посочено в точка 52 по-горе, заявителят на марка на Общността поначало няма да е страна в производството за регистрация на другата марка на Общността, на която се основава възражението срещу неговата заявка. Що се отнася до производствата за поправяне по смисъла на правило 27 от Регламент № 2868/95, дори да се предположи, че те са приложими към разглеждания случай, трябва да се посочи, че тази разпоредба предвижда поправка да може да бъде направена само по служебен път или по искане на притежателя на марката.

54 Следователно посочената в точка 48 по-горе съдебна практика, съгласно която действителността на марка на Общността не може да бъде оспорена в рамките на производство по възражение, не е приложима към оспорването на основателността на претенция за приоритет на такава марка.

55 Поради това, противно на твърдението на жалбоподателя, в дадения случай апелативният състав не е допуснал грешка, като е разгледал дали са били изпълнени условията за претендиране на приоритет, предвидени в членове 29 и 30 от Регламент № 207/2009, в правило 6 от Регламент № 2868/95 и в членове 1 и 2 от решение ЕХ-05-5.

56 Следователно четвъртото основание, с което жалбоподателят твърди, че апелативният състав е нарушил членове 41 и 42 от Регламент № 207/2009, разглеждайки дали са изпълнени условията за претендиране на приоритет, трябва да се отхвърли. Също така трябва да се отхвърли изложеното с първото основание оплакване на жалбоподателя, че в рамките на производството по възражение апелативният състав няма право да поставя под съмнение вписана в регистъра дата на приоритет (вж. точка 43 по-горе).

57 Тъй като с някои от изложените във връзка с четвъртото основание доводи жалбоподателят отново оспорва обстоятелството, че въпросът за основателността на претенцията за приоритет е бил включен в предмета на спора пред апелативния състав, то тези доводи следва да бъдат отхвърлени на основанията, посочени при разглеждането на първото основание.

58 Следователно първото и четвъртото основание трябва да бъдат отхвърлени изцяло.

По третото основание

59 С това основание жалбоподателят оспорва извода на апелативния състав, че „Капелла“ ЕООД не е представило необходимия документ, доказващ основателността на претенцията за приоритет на марката, на която се основава възражението. Според жалбоподателя в случая са налице изискванията по правило 6, параграф 4 от Регламент № 2868/95 във връзка с решение ЕХ-05-5.

60 СХВП и встъпилата страна оспорват тези доводи.

61 Във връзка с това най-напред трябва да се припомни, че съгласно член 29, параграф 1 от Регламент № 207/2009 лице, което надлежно е подало заявка за марка във или за една от държавите страни по преработената и изменена Парижка конвенцията за закрила на индустриалната собственост от 20 март 1883 г. или по Споразумението за създаване на Световната търговска организация (СТО), или неговият правоприемник, се ползва, при подаването на заявка за марка на Общността за същата марка и за стоки или услуги, идентични със или съдържащи се в тези, за които е била подадена заявка, от право на приоритет за период от шест месеца, считано от датата на подаване на първата заявка. Съгласно параграф 2 от същия член 29 всяко подаване, което е еквивалентно на редовно национално подаване по силата на националното законодателство на държавата, в която е било направено или по силата на двустранни или многостранни договорености, се признава като пораждащо право на приоритет. Съгласно параграф 3 от същия член под редовно национално подаване се разбира всяко подаване, което е достатъчно, за да се установи датата, на която е била подадена заявката, какъвто и да е резултатът от тази заявка. Съгласно параграф 4 от същия член последваща заявка, подадена за същата марка, за същите стоки или услуги, във или за същата страна като предходната първа заявка се счита за първа заявка за целите на определяне на приоритет, при условие че към датата на подаване на последващата заявка предходната е била оттеглена, оставена без движение или е получила отказ, без да е била подложена на публична проверка и без да произвежда права, и която още не е послужила за основание за претендиране на право на приоритет. Тогава предходната заявка не може повече да служи за основание за претендиране на право на приоритет.

62 Съгласно член 30, първо изречение от Регламент № 207/2009, озаглавен „Претендиране на приоритет“, заявителят, който иска да се възползва от приоритета на предходна заявка, е длъжен да представи декларация за приоритет и копие от предходната заявка.

63 Съгласно правило 6, параграф 1 от Регламент № 2868/95, ако със заявка по член 30 от Регламент № 207/2009 за една или няколко предходни заявки се претендира приоритет по смисъла на член 29 от Регламент № 207/2009, заявителят разполага с тримесечен срок, считано от датата на подаване, за да посочи входящия номер на предходната заявка и да предостави копие от нея. Съгласно правило 6, параграф 1 от Регламент № 2868/95 копието трябва да бъде заверено за вярност с оригинала от органа, получил предходната заявка, и да бъде придружено от свидетелство, издадено от същия орган, с указание за датата на подаване на предходната заявка.

64 Съгласно правило 6, параграф 4 от Регламент № 2868/95 председателят на СХВП може да реши да изиска от заявителя да предостави по-малко доказателствени документи в сравнение с посочените в параграф 1, при условие че СХВП може да се снабди с необходимата информация от други източници.

65 От една страна, въз основа на тази разпоредба председателят на СХВП е приел решение EX-05-5, член 1 от което, озаглавен „Заместване на свидетелствата за приоритет с информация от [интернет] сайтове“, предвижда:

„Доказателствените документи за представяне от заявителя при претендиране на приоритет могат да бъдат по-малко от тези, които се изискват в съответствие с правило 6, параграф 1 от Регламент № 2868/95 [...], при условие че [СХВП] може да се снабди с необходимата информация от [интернет] сайт на централно ведомство по индустриалната собственост в държава, която е страна по Парижката конвенция за закрила на индустриалната собственост или по Споразумението за създаване на Световната търговска организация“.

66 Член 2 от посоченото решение, озаглавено „Производство“, гласи следното:

„(1) При претендиране на приоритет, ако заявителят все още не е представил документите в съответствие с правило 6, параграф 1 от Регламент № 2868/95 […], Службата проверява систематически дали информацията, отнасяща се до номера на преписката, датата на подаване на заявката, името на заявителя или притежателя, изображението на марката и списъка със стоките и услугите от заявлението за по-ранната марка, чийто приоритет се претендира, е на разположение на [интернет] сайта на централното ведомство по индустриалната собственост в държава, в която или за която се претендира, че е направено подаването на заявка за по-ранна марка.

(2) Ако [СХВП] може да се снабди с изискуемата информация от такъв [интернет] сайт, тя посочва това в преписката по заявката за регистрация на марка на Общността. В противен случай [тя] приканва заявителя в съответствие с правило 9, параграф 3, буква в) от Регламент № 2868/95 […] да представи предвидените в правило 6, параграф 1 от Регламент № 2868/95 документи […]“.

67 От друга страна, въз основа на правило 6, параграф 4 от Регламент № 2868/95 председателят на СХВП е приел решение EX-03-5 от 20 януари 2003 г. относно формалните условия за претендирането на предходност или на приоритет, член 1 от което, озаглавен „Документи за приоритет за марките на Общността“, предвижда:

„Заявителят на марка на Общността може да представи в оригинал или като заверено с оригинала фотокопие доказателствените документи в подкрепа на претенция за приоритет, които е издал органът, получил по-ранната заявка, както е предвидено в правило 6, параграф 1 от Регламент № 2868/95 […] („документ за приоритет“) […]“.

68 С оглед на тези разпоредби следва да бъдат разгледани доводите на жалбоподателя, с които се цели да се докаже, че „Капелла“ ЕООД е представило необходимия документ за приоритет.

69 На първо място, жалбоподателят твърди, че изискваната в съответствие с членове 1 и 2 от решение EX-05-5 информация е на разположение на интернет сайта на Österreichisches Patentamt.

70 СХВП и встъпилата страна оспорват тези доводи.

71 В това отношение следва да се припомни, че съгласно член 2 от решение EX-05-5 списъкът със стоките и услугите от заявлението за марката, на която се основава претенцията за приоритет, е част от данните, които трябва да са на разположение на интернет сайта на даденото ведомство при разглеждането на основателността на претенцията за приоритет. Поради това в случая следва да се разгледа дали списъкът със стоките и услугите, за които е поискано регистрирането на австрийската марка, са били на разположение на интернет сайта на Österreichisches Patentamt към момента на разглеждане от страна на проверителя на претенцията за приоритет на марката, на която се основава възражението.

72 Според жалбоподателя тези данни са били на разположение на интернет сайта на Österreichisches Patentamt. Встъпилата страна обаче, която оспорва това твърдение, представи уведомление от това ведомство от 29 април 2013 г., от което е видно, че по отношение на австрийските марки през 2009 г., тоест към момента на разглеждането от проверителя на претенцията за приоритет на марката, на която се основава възражението, е имало два източника на информация — от една страна, безплатна търсачка, достъпна на интернет сайта на Österreichisches Patentamt, и от друга страна, търсачка на контролирано от това ведомство частно предприятие. От уведомлението е видно също, че до уважаването на заявка за регистрация на австрийска марка нито достъпната на интернет сайта на ведомството безплатна

търсачка, нито търсачката на контролираното от ведомството предприятие предоставят достъп до подробния списък със стоките и услугите, а само до номерата на класовете, за които е била поискана регистрацията.

73 В отговор на въпрос на Общия съд обаче жалбоподателят посочва, че заявката за австрийска регистрация на марката, на която се основава претенцията за приоритет, не е била уважена, поради което не е била регистрирана никаква австрийска марка.

74 С оглед на тези обстоятелства и на факта, че жалбоподателят не привежда никакъв довод, който би могъл да постави под съмнение достоверността на представения от встъпилата страна документ, Общият съд счита за доказано в достатъчна степен, че при анализа от страна на проверителя на основателността на претенцията за приоритет на марката, на която се основава възражението, точният списък със стоките и услугите, за които е поискана регистрацията на австрийската марка, не е бил на разположение нито на интернет сайта на Österreichisches Patentamt, нито на сайта на контролираното от това ведомство предприятие.

75 Следователно апелативният състав не е допуснал грешка, като е заключил, че в случая не са налице предвидените в членове 1 и 2 от решение ЕХ-05-5 условия, без да е имало необходимост да се произнася по въпроса дали споменатата търсачка на контролираното от Österreichisches Patentamt частно предприятие е могла да се счита за част от интернет сайта на ведомството по смисъла на посочените разпоредби. Поради това, доколкото е изведено от нарушение на тези разпоредби, настоящото основание трябва да бъде отхвърлено.

76 На второ място, жалбоподателят изтъква, че е представил поискания му документ, когато на 21 декември 2009 г. проверителят е приканил „Капелла“ ЕООД в съответствие с член 2, параграф 2 от решение ЕХ-05-5 да представи точно копие от заявката за австрийска марка, посочена в подкрепа на претенцията за приоритет. Съгласно член 1 от решение ЕХ-03-5 било достатъчно да се представи заверено с оригинала копие от заявката за регистрация на марка.

77 Във връзка с това следва да се напомни, че съгласно член 2, параграф 2 от решение ЕХ-05-5 изискуемата информация, която не е на разположение на интернет сайта на съответното ведомство, поначало трябва да се представи във вид на документ, предвиден от правило 6, параграф 1 от Регламент № 2868/95, тоест като копие, заверено с оригиналната предходна заявка от органа, който я е получил, заедно със свидетелство на този орган, указващо датата на подаване на предходната заявка.

78 Действително, жалбоподателят посочва с основание, че член 1 от решение ЕХ-03-5 занижава тези изисквания, тъй като изисква само заверено с оригинала копие на документ за приоритет по смисъла на правило 6, параграф 1 от Регламент № 2868/95. Въпреки това, противно на твърдението на жалбоподателя, от тази разпоредба не може да се заключи, че на посочените изисквания би отговаряло копие на попълнен от „Капелла“ ЕООД формуляр на заявката за регистрация. Всъщност, дори да не бе необходимо копието на документа за приоритет да се заверява от ведомството, пред което е подадена заявката, все пак става дума за документ, с помощта на който проверителят би следвало да може да провери дали и кога заявката за регистрация на марка е била получена в съответното ведомство. Копието на подадения от „Капелла“ ЕООД формуляр на заявката за регистрация обаче не съдържа сведения за неговото получаване в Österreichisches Patentamt.

79 Следователно апелативният състав не е допуснал грешка, приемайки, че „Капелла“ ЕООД не е представило необходимите документи за приоритет.

80 На трето място, следва да се отхвърли доводът на жалбоподателя, че обичайно проверителите на СХВП приемали копия на заявки за регистрация, каквато е подадената от „Капелла“ ЕООД. Във връзка с това е достатъчно да се напомни, че решенията, които апелативните състави на

СХВП трябва да приемат въз основа на Регламент № 207/2009 относно регистрацията на даден знак като марка на Общността, спадат към упражняването на обвързана компетентност, а не на оперативна самостоятелност (решения от 26 април 2007 г., Alcon/СХВП, C-412/05 P, Сб., EU:C:2007:252, т. 65 и от 24 ноември 2005 г., Sadas/СХВП — LTJ Diffusion (ARTHUR ET FELICIE), T-346/04, Rec, EU:T:2005:420, т. 71). Следователно правомерността на обжалваното решение трябва да се прецени единствено въз основа на приложимите разпоредби, съобразно тяхното тълкуване от съдилищата на Съюза, а не въз основа на евентуалната по-ранна практика на СХВП.

81 Доводът на жалбоподателя, който, позовавайки се на принципа на защита на оправданите правни очаквания, твърди, че преди да се отклони от обичайната практика на СХВП, апелативният състав е трябвало да уведоми „Капелла“ ЕООД за съмненията си относно представените от него документи, ще бъде разгледан заедно с второто основание.

82 На четвърто място, що се отнася до довода на жалбоподателя, който той извежда от предполагаемата възможност проверителят да поиска от Österreichisches Patentamt точния списък със стоките и услугите, за които е поискана регистрацията на австрийската марка, достатъчно е да се посочи, че от членове 1 и 2 от решение ЕХ-05-5 и от правило 6, параграф 1 от Регламент № 2868/95 ясно следва, че с изключение на случая, при който изискуемата информация е на разположение на интернет сайта на ведомството, в което е подадена заявката, претендиращият право на приоритет на марка заявител има задължението да представи изискуемите документи за приоритет. Всъщност няма разпоредба, която да предвижда задължение за проверителя да се свързва директно с това ведомство, когато изискуемата информация не е на разположение на интернет сайта на ведомството, в което е подадена заявката. Напротив, в подобна хипотеза, след евентуалното приканване от страна на проверителя в съответствие с член 2, параграф 2 от решение ЕХ-05-5 и правило 9, параграф 3, буква в) от Регламент № 2868/95, какъвто е бил разглежданият случай, заявителят трябва сам да представи тези документи.

83 Следователно даденото оплакване трябва да се отхвърли, без да е необходимо произнасяне по въпроса дали може да се приеме за допустимо, предвид обстоятелството, че първоначално то е било изложено при даването на отговор от жалбоподателя на въпрос на Общия съд.

84 Поради това третото основание трябва да се отхвърли, при условие да се разгледа оплакването — ако се приеме, че то е повдигнато —изведено от твърдението, че съгласно основаните на обичайната практика на СХВП оправдани правни очаквания апелативният състав е трябвало да уведоми „Капелла“ ЕООД за съмненията си относно представените от него документи (вж. точка 81 по-горе).

По второто основание

85 Според жалбоподателя апелативният състав е нарушил член 75, второ изречение от Регламент № 207/2009, като е приел, че „Капелла“ ЕООД не е представило необходимите документи за приоритет, без преди това да го покани да изрази становището си по този въпрос. Наистина с решение от 25 ноември 2011 г. секретариатът на апелативния състав го е поканил да представи своето становище по писмото на встъпилата страна от 12 октомври 2011 г. След като обаче претендираната дата на приоритета е била приета и вписана от проверителя в регистъра, а встъпилата страна не е оспорила претенцията за приоритет, „Капелла“ ЕООД нямало основание да предполага, че апелативният състав може да има съмнения относно това обстоятелство. Освен това не е имало никакви признаци, че апелативният състав ще остане недоволен от анализа на проверителя, който е следвал обичайната практика на СХВП. Поради това апелативният състав е трябвало да го уведоми за своите съмнения.

86 СХВП и встъпилата страна оспорват тези доводи.

87 Най-напред следва да се посочи, че с настоящото основание жалбоподателят твърди по същество, че апелативният състав е трябвало да уведоми „Капелла“ ЕООД за съмненията си доколко са достатъчни документите, които то му е представило. Във връзка с това трябва да се разгледат не само доводите, които са пряко изведени от нарушение на член 75, второ изречение от Регламент № 207/2009, както и тези, които са изведени от нарушение на принципа на защита на оправданите правни очаквания, но и дали допуснатата от проверителя грешка е могла да задължи апелативния състав да уведоми за своите съмнения „Капелла“ ЕООД.

– По доводите, отнасящи се до член 75, второ изречение от Регламент № 207/2009

88 Във връзка с това на първо място следва да се напомни, че съгласно член 75, второ изречение от Регламент № 207/2009 решенията на СХВП могат да се основават единствено на мотиви, по които страните са имали възможност да изразят становище.

89 По-нататък, що се отнася до оплакването, изведено от обстоятелството, че „Капелла“ ЕООД не е следвало да очаква апелативният състав да не вземе предвид датата на приоритет, която проверителят е вписал в регистъра, първо, достатъчно е да се спомене, че в рамките на производството по възражение апелативният състав е длъжен да установи дали марката, на която се основава възражението, е по-ранна от заявената марка (вж. точки 37—40 по-горе) и във връзка с това евентуално е длъжен да установи дали са изпълнени условията за претендиране на приоритет (вж. точки 46—55 по-горе). Второ, следва да се посочи, че в дадения случай, в своето становище с изложени мотиви на жалбата от 7 март 2011 г., встъпилата страна оспорва претенцията за приоритет на марката, на която се основава възражението, а с това и неговата предходност по отношение на заявената марка (вж. точка 41 по-горе). Следователно този въпрос е бил част от спора пред апелативния състав и дори без да е имало изрично указание от страна на апелативния състав „Капелла“ ЕООД е трябвало да очаква, че заключението на проверителя относно претенцията за приоритет на марката, на която се основава възражението, ще бъде преразгледано от апелативния състав.

90 В този контекст следва да се посочи също така, че „Капелла“ ЕООД е имало възможност да изрази мнението си по становището на встъпилата страна с изложение на мотивите на жалбата от 7 март 2011 г. и дори е имало възможност да се произнесе по този въпрос след поканата, отправена му от апелативния състав на 25 ноември 2011 г., да представи своето виждане по становищата на встъпилата страна от 12 и 19 октомври 2011 г., отнасящи се до решението на Landgericht Mannheim от 23 септември 2011 г. (вж. точка 14 по-горе).

91 Освен това апелативният състав не е бил длъжен да уведомява „Капелла“ ЕООД, че възнамерява да не потвърди заключението на проверителя относно основателността на претенцията за приоритет. Всъщност правото на изслушване по смисъла на член 75, второ изречение от Регламент № 207/2009 се отнася до фактическите или правните обстоятелства, които са основание за приетия акт, но не и до окончателното решение, което администрацията възнамерява да приеме (решение от 7 септември 2006 г., L & D/СХВП — Sämann (Aire Limpio), T-168/04, Rec, EU:T:2006:245, т. 116).

92 Следователно доводите, изведени от нарушение на член 75, второ изречение от Регламент № 207/2009, трябва да се отхвърлят.

– По доводите, отнасящи се до принципа на защита на оправданите правни очаквания

93 В това отношение, от една страна, след като жалбоподателят се позовава на оправданите правни очаквания при вписванията в регистъра, достатъчно е да се напомни, че с оглед на изложените в точка 89 по-горе съображения жалбоподателят не е могъл да изключи възможността апелативният състав да разгледа основателността на претенцията за приоритет.

94 От друга страна, тъй като жалбоподателят се позовава на обстоятелството, че преди да се отклони от обичайната практика на СХВП — съгласно която документи, каквито са представените от него, се приемат като документи за приоритет — апелативният състав е трябвало да уведоми „Капелла“ ЕООД за своите съмнения, следва да се констатира, че жалбоподателят не посочва никакъв факт, който да потвърждава наличието на подобна практика. Всъщност документите, които жалбоподателят представя в подкрепа на своя довод, са писмата, в които проверителят на СХВП приканва „Капелла“ ЕООД да представи документите за приоритет „в съответствие с член 30 от Регламент № 207/2009 и с правило 6 от Регламент № 2868/95“, като в някои от тези писма той посочва, че в изпълнение на решение EX-03-5 няма необходимост от заверяване на копията с оригинала. Нито от тези указания обаче, нито от разпоредбите, на които се позовава проверителят, следва, че попълненият формуляр на заявката за регистрация, от който не може да се разбере дали и кога е бил получен от съответното ведомство, може да се счита за документ за приоритет, който е достатъчен по смисъла на правило 6, параграф 1 от Регламент № 2868/95 и на член 1 от решение EX-03-5 (вж. точка 78 по-горе).

95 Следователно доводите, изведени от нарушение на принципа на защита на оправданите правни очаквания, трябва да се отхвърлят, без да е необходимо произнасяне по допустимостта на подкрепящите тези доводи документи, които жалбоподателят е представил след подаване на жалбата и е включил в писмената си реплика в отговор на поставен му от Общия съд въпрос.

– По последиците, произтичащи от допуснатата от проверителя грешка

96 Дори да се предположи, че с доводите си жалбоподателят би искал да се позове и на обстоятелството, че поради допуснатата от проверителя грешка апелативният състав е трябвало да уведоми „Капелла“ ЕООД за своите съмнения, то тези доводи следва също да бъдат отхвърлени.

97 В това отношение най-напред трябва да се приеме, че в случая грешката на проверителя се свежда до погрешния извод, че представените от „Капелла“ ЕООД документи отговарят на условията по член 1 от решение EX-03-5.

98 В случая обаче грешката на проверителя не е задължила апелативния състав да прикани „Капелла“ ЕООД да изрази становище конкретно по този въпрос или да го уведоми за своите съмненията в това отношение, тъй като по съображенията, посочени в точки 89—91 по-горе, въпросът дали заключението на проверителя относно претенцията за приоритет е било погрешно, е бил повдигнат от встъпилата страна.

99 По-нататък, в хипотезата, при която с доводите си жалбоподателят би искал да позове на обстоятелството, че поради грешката на проверителя „Капелла“ ЕООД не е могло да представи изискуемите документи, това оплакване също следва да се отхвърли.

100 В действителност трябва да се приеме, че грешката на проверителя по никакъв начин не е ограничила възможността на „Капелла“ ЕООД да представи изискуемите документи за приоритет, като в това отношение проверителят се е съобразил напълно с предвидената в съответните разпоредби процедура.

101 Видно от членове 1 и 2 от решение ЕХ-05-5 „Капелла“ ЕООД поначало е следвало да установи дали необходимата информация е била на разположение на интернет сайта на Österreichisches Patentamt и ако не — да представи необходимия документ за приоритет. Това тълкуване се подкрепя от дванадесето съображение от посоченото решение, съгласно което „заявителят сам може да провери при претендирането на приоритет или на предходност дали необходимата информация е на разположение на интернет сайт, така че предварително да е наясно дали е необходимо да представя документ за приоритет или за предходност“. Както обаче бе посочено в точки 76—79 по-горе, „Капелла“ ЕООД не е представило необходимия документ.

102 С писмо от 21 декември 2009 г. проверителят е поканил „Капелла“ ЕООД в съответствие с правило 9, параграф 3, буква в) от Регламент № 2868/95 да представи необходимия документ за приоритет съгласно правило 6, параграф 1 от Регламент № 2868/95 до 22 февруари 2010 г. включително, уточнявайки, че съгласно член 1 от решение ЕХ-03-5 е достатъчно да се представи заверено с оригинала копие, като при несъобразяване с тази покана правото на приоритет ще му бъде отказано. Както обаче бе посочено в точки 76—78 по-горе, представеният на 22 февруари 2010 г. от „Капелла“ ЕООД документ, тоест в последния ден от определения му от проверителя срок, не е бил необходимият документ за приоритет.

103 При тези обстоятелства проверителят не е следвало отново да приканва „Капелла“ ЕООД да представи необходимия документ. Напротив, видно от правило 9, параграф 6 от Регламент № 2868/95, когато необходимият документ за приоритет не е представен в определения от проверителя срок, на заинтересованото лице се отказва претендираното право на приоритет.

104 Следователно трябва да се заключи, че при обстоятелствата по случая допуснатата от проверителя грешка не е задължила апелативният състав да уведомява „Капелла“ ЕООД за своите съмнения относно основателността на претенцията за приоритет на марката, на която се основава възражението.

105 Поради това следва да се приеме, че никое от посочените от жалбоподателя обстоятелства не е задължавало апелативния състав да уведомява „Капелла“ ЕООД за своите съмнения и да го приканва да изрази становище по този въпрос.

106 Освен това при всички случаи, дори да се предположи, че подобно задължение съществува, неговото нарушение не би могло да доведе до отмяната на обжалваното решение.

107 В този контекст следва да се припомни, че жалбоподателят изобщо няма законен интерес от отмяна на решение поради порок във формата му, когато отмяната на това решение може само да доведе до постановяването на ново решение, което по същество е еднакво с отменението (решения от 3 декември 2003 г., Audi/СХВП (TDI), T-16/02, Rec, EU:T:2003:327, т. 97—99 и от 12 декември 2007 г., DeTeMedien/СХВП (suchen.de), T-117/06, EU:T:2007:385, т. 49).

108 В случая обаче, дори апелативният състав да бе уведомил „Капелла“ ЕООД за своите съмнения относно претенцията за приоритет и то да бе представило необходимия документ за приоритет в хода на производството по възражение, това не би могло да промени диспозитива на решението, което апелативният състав е бил задължен да приеме. Всъщност, тъй като „Капелла“ ЕООД не е представило този документ в определения му срок, въпреки че процесуалните му права са били спазени надлежно, при всички случаи апелативният състав е следвало да констатира загубата на правото на приоритет в съответствие с правило 9, параграф 6 от Регламент № 2868/95.

109 Следователно второто основание трябва също да се отхвърли, както и оплакванията, отнасящи се до нарушение на принципа на защита на оправданите правни очаквания, които са изложени в рамките на третото основание.

По петото основание

110 От изложеното следва, че трябва да се отхвърли и петото основание, изведено от обстоятелството, че в обжалваното решение апелативният състав е взел под внимание недобросъвестността на „Капелла“ ЕООД, макар подобно обстоятелство да не трябва да се взема предвид в рамките на производство по възражение. Всъщност, както следва от изложените по-горе съображения, обжалваното решение се основава на разбирането, че заявената марка е предхождала марката, на която се основава възражението, поради което претенцията за приоритет на последната трябва да се отхвърли.

111 С оглед на всички изложени по-горе съображения жалбата трябва да се отхвърли в нейната цялост.

По съдебните разноски

112 По смисъла на член 87 параграф 2 от Процедурния правилник на Общия съд загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. Тъй като жалбоподателят е загубил делото, той следва да бъде осъден да заплати съдебните разноски в съответствие с исканията на СХВП и на встъпилата страна.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (девети състав)

реши:

1) Отхвърля жалбата.

2) Copernicus-Trademarks Ltd понася направените от него съдебни разноски, както и тези, които са направени от Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП) и от Maquet SAS.

Berardis Czúcz Popescu

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 25 юни 2015 година.

Подписи